

ויחי

*** מתוך ספר לקוטי הלכות ***

מח,ח וירא ישראל את-בני יוסף ויאמר מי-אלה

ששאל: "מי אלה" — שאינם ראויים לברכה, כי ראה רשעים גדולים שיצאו מהם. והשיב לו יוסף: בני הם, אשר נתן לי אלקים בזה. ואיתא בספרים שהשיב לו: שבזה בעצמו שאתה רואה יש שם גם-כן ניצוצות קדושים, שבשביל זה ראויים לברכה. שזה היה עקר הניכוח בין יעקב ליוסף, כי בענין זה ללמד זכות על הכל, יש בזה כמה בחינות בין הצדיקים, כי הוא עבודה גדולה, כמו שמצינו שאפלו גדולי הצדיקים לפעמים לא ידעו ללמד זכות פראוי, והקפידו ה' יתברך עליהם, כמו שמצינו בישעיהו והושע וכו'.

ועל-כן גם יעקב אבינו קדם הסתלקותו, מחמת שראה גדל הרשעות של הרשעים שיצאו מאפרים ומנשה, על-כן גם הוא תש כחו, עד שלא ידע ללמד עליהם זכות ולברכם, על-כן שאל: מי אלה — שאינם ראויים לברכה. עד שהשיב לו יוסף: בני הם, אשר נתן לי אלקים בזה. שהראה לו שגם בזה בעצמו נמצא זכות, שיגע ומצא נקודות טובות גם בהרשעים שיצאו מהם.

ועל-כן תכף נתרצה יעקב ואמר: קחם נא אלי ואברכם (הלכות ערובי תחומין ו' - אות ט"ז):

מט,י לא יסור שבט מיהודה ומחקה מבין רגליו עד כי יבא שילה

מחקה — זה בחינת הדפוס, שהתנבא שלא יסור שבט מיהודה — זה בחינת שבט סופר, בחינת כתיבת הספרים הקדושים של התורה, ומחקה — זה בחינת הדפוס, שתתגלה חכמת הדפוס בעולם ולא תתבטל חקיקת והדפסת ספרי ישראל, עד כי יבא שילה — דא משה משיח, כי על-ידי רבוי הספרים הקדושים, על-ידי חכמת הדפוס לא תשתכח התורה עד שבוא שילה — דא משה-משיח.

וזה ו'לו יקחת עמים אסרי לגפן עיריה וכו' כבס ביין וכו' חכלילי עינים מיון וכו', כי לעתיד כשיבוא משיח או יכללו משה ודוד ביחד בתכלית האזויות, פי שילה דא משה, שהוא משיח. וכן דוד הוא משיח, כמו שכתוב: "משיח אלקי יעקב", כי נשמת משיח היתה כלול משניהם: ממשוה ודוד ואז תהיה הגאולה שלמה שאין אחריה גלות, פי נזכה לזכר האזויות של

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

*** השמטות י"ד ***

עש מיחיאל בן ר' ארקעס, מנכדי רבנו ז"ל (שנשתדך עם גזע הרב רבי שניאור זלמן מלאדי ז"ל), איך שנתעלה בגדלה ועשירות מעט, והפיר בו מזהרנות ז"ל שיש לו מעט הרמת-רוח, והוכיחו מזהרנות ז"ל ואמר לו: אתה חושב שדוד המלך, עליו השלום, כשצעק לפני השם יתברך: "הצילני מטיט ואל אטבעה", היה בשפלות המדרגה? אלא היה מלך ככל המלכים ומושל על המלכים, והיה הולך בבגדי מלכות ונימוס מלכים, והקאפעליע [המקלה] היתה מנגנת אצלו, והיו סביבו שרים וכו' — ומשם היה צועק: "הצילני מטיט ואל אטבעה".

משה ולקיים בשלמות על-ידי בחינת דוד, כי שניהם, משה ודוד, יכללו ביחד. וזה בחינת "עד כי יבא שילה ו'לו יקחת עמים", שכל העמים, שהם השבעים אמות, יתהפכו אל הקדשה ויתאספו כלם אל משה-משיח (הלכות יין נסך ג' - אות ו').

מט,ח הנשך עקבי-סוס ויפל רכבו אחור לישועתך

כי שמשון היה בחינת משיח, כמובא במדרש, וכל זה זוכין על-ידי בחינת לישועתך קוייני ה', על-ידי שאין מתיאשין עצמן מן הרחמים, אפלו חרב חדה מנחת על צואריו חס ושלום, רק מקוים לישועתו תמיד וצועקים אליו איך שהוא, על-ידי זה אפלו כשהוא תחת עקבי סוס, יזכה להתגבר ולהפיל השונאים בבחינת הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור (הלכות יין נסך ד', כ"ה):

מט,כב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין

עולה עין — שיוסף, בחינת הצדיק האמת, עולה על העין, כי הוא סותם עיניו מחיוו דהאי עלמא לגמרי ואין לו שום הסתכלות בזה העולם אפלו פהרף עין, ועל-כן נקרא 'עולה עין', כי הוא עולה על העין ומושל עליו.

כי מי שיש לו הסתכלות בזה העולם כפי הסתכלותו בן הוא תחת העין, כי העין מושל עליו מאחר שנמשך אחר עיניו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה ט) על כמה שהלך אחר עיניו, שזהו בחינת (במדבר טו) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, שלא תהיה העין רואה והלב חומד שולטין עליו, רק הוא יתגבר עלי העין והלב ויעלה עליהם וימשל בהם, בבחינת 'עולי עין'.

שלא יהיה לו שום הסתכלות בזה העולם, שזהו בחינת יוסף שנקרא 'עולי עין', ועל-כן הוא מבטל כל החרפות והבושות שהם כלל התאוות והסטרא אחרא, בבחינת (בראשית ל) אסף אלקים את חרפתי: (הלכות נטילת ידים שחרית ד', אות ז')

בס"ד - לאחינו בית ישראל!
היום, כולם יודעים!
תורמים בקלי קלות,
להפצת אורו של רבנו הקדוש
בארץ ובעולם...
 פשוט, נכנסים לבית הכנסת,
 ועם כרטיס אשראי, תורמים לעלון
 במערכת "קהילות" — מקישים:
"השבת של רבי נחמן מברסלב"
או מספר 46493
 ומזכים את עם ישראל בחוספת
 אורה וקדושה
ישר כוחכם

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב ב/סו)
טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל

= למווד (חלק ב') =

נהנה מהעלון?
מעריך את תורתו של
רבי נחמן?

אנו צריכים מספר נדיבי לב
להוראות קבע חודשיות
בסך 200 ₪

כדי להמשיך להוציא
עלון צבעוני ומושקע,
לשמח נפשות ולקרוב לבבות!

לפרטים: 052.7146196

... פעם באו כמה מהחברים לר' ישראל, ושאל אותם: "האם אתם לפני הלמוד או אחרי הלמוד?" וכשהשיבו "לפני הלמוד" - זרו אותם ללכת ללמוד בהתמדה. למחרת שאל: "איפה אוחזים בענין הלמוד?" והשיבו: "באמצע הלמוד", והשיבו: "נו, צריך לשים כל הפחות בתורה", והורה להם לחזור לשיבה. גם הזהיר מאד את החברים כמה פעמים לשמר מאד על הזמן - על כל רגע, וללמוד הכל, ואמר: "יש זמן להכליל", וכמה פעמים שהיו אתו חברים, אמר להם לחזור לשיבה ללכת ללמוד.

גם פעם הלכו כמה מהחברים לכתל להפיץ ספורי מעשיות בבקר באמצע הסדר, ושאל אותם בתמיהה: "ירדתם מהשיבה?" (לשון ירידה).

הזהיר את אחד, שישגיח שיהיה לו סדר בלמודיו, ואמר שהאנשים נופלים בגלל שאין להם סדר, ובגלל הגאון.

פעם באו הראשישיבה והמשיגים של ישיבה שבה למדו כמה מהחברים להתלונן על שהם אמרו בשמו, שיותר טוב להפיץ כל היום ולא ללמוד, ותמה ואמר: "אמרתי את זה? אדם בלי תורה?!" לאחר מכן בקשו מר' ישראל שיחתום על מסמך שבו מבקש מתלמידיו לעמוד בסדרי הישיבה, אך ר' ישראל סרב בדרך להמנע מחתימה על מסמכים. וכשבקשו ממנו שיבוא לדרוש בישיבה, גם סרב. ובמהלך דבריו של ר' ישראל אשר דבר בחיות גדול ובשפת האידיש עם הראש ישיבה, הוכיחו כמה פעמים, על התנגדותו על הפתק, אך הלה הכחיש את ההתנגדות מכל וכל. ולאחר זמן שוחח ר' ישראל עם אחד בספקנות על דברי הראש ישיבה שאמר שאין הוא מתנגד על הפתק.

לבעל תשובה שרצה להכנס לכולל יום שלם ושאל את ר' ישראל מה ללמוד, השיב ר' ישראל, שאם לומדים לשם שמים, צריכים ללמוד את כל הספרים (ספרי רבנו, ש"ס, פוסקים, זהר וכו'...).

זה עקר החכמה, שישפיל שרחוק ממנו החכמה (לי"מ - סימן פג).

צריך לזהר לקיים העבודות הפשוטות והמנהגים הקדושים של ישראל, גגון לומר זמירות בשבת ובמוצאי שבת וכיוצא בזה. יטוב מאד מי שיכול לומר תחנונות ובקשות הרבה, גגון התחנונות שבתוך הסדורים הגדולים וכיוצא, ולא כמו החכמים בעיניהם המתלוצצים מזה. כי באמת עקר היהדות היא פשיטות ותמימות בלי שום חכמות כלל (שיחות הר"ן, סימן קנה).

... רבנו של עולם, באמת ידעתי מרחוק "כי בער אנכי מאיש ולא בית אדם לי". ואם לשונות כאלו אמרו דוד ושלמה וגדולי צדיקים הקדמונים בני עליה, חכמי אמת, בעלי השגה ורוח הקדש, אשר אינו כדאי וראוי לשא שמוותם על שפתי. אנכי מה אומר ומה אדבר, אשר אני מלא עונות, אשר על-ידי דעתי עכורה מאד, כי עדין לא נטהרתי מהרוח שטות הבא על-ידי העונות רחמנא לצלן, ומפל שכן שאין לי שום דעת ושכל להבין שום דבר והנהגה שבעולם. ואף-על-פי-כן מבלבלין אותי החכמות הרבה מאד, ואני צריך להתחזק

הרבה להזכיר את עצמי בכל פעם שאיני יודע כלל, וכמה פעמים שאני שוכח בזה, ואפלו כשאני מזכיר את עצמי, איני זוכה לזה בשלמות. ומזה באים כמה מכשולות ובלבולים ונפילות בדעתם לכל אחד ואחד כפי ערך טעותו בזה, כי אם היה יודע כל אחד האמת לאמתו שאינו יודע כלל, לא היה שום דבר יכול להפיל אותו ולבלבל אותו כלל, והיה כל אחד מתחזק הרבה תמיד לעולם:

אנא ה', "חכם לבב ואמיץ כח", אשר החכמה והתבונה עמך לבד, ולתבונתך אין מספר, וכל החכמים בבלי מדע, מפל שפן וכל שפן נבער מדעת כמוני. זפני הורוני ולמדני שאזכה לידע באמת שאיני יודע כלל, באפן שאזכה להתחזק על-ידיה בעבודת ה' בכל פעם, ולהתחיל בכל עת מחדש, בין בבחינת עליה ובין בבחינת ירידה חס ושלום, יהיה אין שיהיה, אזכה להתחזק להתחיל בכל פעם מחדש.

וכל הדברים שהם רצונך באמת, אופה לעשותם ולעסוק בהם בשלמות גדול בהתחזקות גדול בלב שלם באמת, ולא יוכל לבלבל אותי שום דבר שבעולם, ולא יוכלו עונותי העצומים והמרבים מאד להחליש את דעתי חס ושלום כלל בשום דבר שבעולם. רק אדע ואבחין ואבין ואשפיל שאיני יודע כלל מה נעשה בעולם, ומה נעשה עמדי, רק כל אשר תמצא ידי לעשות בכחי דברים שבקדשה בזה העולם העובר, אזכה לעשותם בשלמות, ולהתפלא

סיפור השבוע

* השמטות ט"ז *

עצמי מר' אשר באפעלער, מזקני אנשי שלומנו, מהתנו של ר' איזיק מאומן. בא אצלו אחד והקשה לו קושיות וחקירות, והשיב לו: "אחד נכנס לבית ועמד את עצמו מהפך, הראש למטה והרגלים למעלה, וצעק שכל הבית וכל מה שבבית הוא מהפך. ונכנס איש בעל שכל ואמר לו: הלא אתה מהפך, על-כן נראה לך שהכל מהפך; תהפך את עצמך לישר, ותראה שכל הבית ישר". ואמר אז לזה האיש הנ"ל: "מחך הרי מהפך, לכן נדמה לך שהכל מהפך; תישר את מחך, אז תראה שהכל מיישר ומסדר" נדיין מוח איז איבערגעקערט, דאכט זיך דיר אז אלדו איז איבערגעקערט; גלייך אויס דיין מוח, וועט אלדו זיין גלייך.

ולהתחזק ולזעק ולצעק אליך תמיד, יהיה אין שיהיה.

ולא יהיה כח להדעת והחכמה של הכל לבלבל אותי מהאמת חס ושלום, רק אזכה לדעת וחקמה ובינה אמתית להבין ולהשפיל האמת שרחוק ממני החכמה ואיני יודע כלל.

ואסמך עליך לבד תמיד באמת, ולא אחשוב מחשבות יתרות כלל (שקורין: איבער טראכטיין), ואתה תעשה עמי כרצונך תמיד, ותגמור עמי חפצי שמים כרצונך הטוב באמת: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה מ"ב)

